

APRIL 2015 • LETO XXVI

Prenova

4

TISKOVINA • POŠTNINA PLAČANA PRI POŠTI 1102 LJUBLJANA • CENA 3 €

**Ljubil je
svoje do
konca
– v spomin in
slovo Igorju
Loviščku**

**Minljiv
človek
pred
večnim
Bogom**

**Zmaga je
vstajenje**

O večna resnica in resnična ljubezen in ljubljena večnost!

Čudovito je slavljenje in nadnaravna moč je v njem, ko sam Gospod z nežno ljubeznijo spregovori iz središča srca človeka, ki je kot v Visoki pesmi pripravljeno iti za njim. Čeprav človek še okleva, Stvarnik nikoli ne odreče svoje ozdravljajoče bližine. Vse slabosti prekriva z močno silo svoje ljubezni in »v prepevanju«, kot pravi Ozej, gleda razvijajoče se kreposti, ki se kot spomladanske bilke stegujejo proti Soncu. Razglašča nas za lepe in popolne, še preden je lepota dejansko vidna. Naslednjo molitev slavljenja, ki je privrela iz Avguštinovega srca, v teh radostnih velikonočnih dneh radi prebirajmo in se kot Nevesta družimo v slavljenju našega Ženina.

Prišel mi je opomin, naj se vrnem k sebi. Res sem se vrnil in stopil sem pod Tvojim vodstvom v svojo notrino in zmogel sem, ker si mi Ti postal pomočnik. Vstopil sem in videl – kakor je bilo že oko moje duše slabo – ravno nad tem očesom svoje duše, nad svojim umom, nespremenljivo luč; ali to ni bila navadna, vsemu mesu vidna luč, tudi ne, kakor da bi bila iste vrste, samo da večja, ki bi le svetila neskončnokrat močnejše in zaobjemala vesoljni prostor s svojo velikostjo. Ne, to ni bila tista luč, bila je druga, čisto druga kot vse telesne luči. Tudi ni stala tako nad mojim duhom, kakor plava olje na vodi, ne kakor visi nébes nad zemljo, bila je marveč višje vrste, ker me je sama ustvarila, in jaz nižje, ker sem po njej nastal. Kdor pozna resnico, pozna njo.

O večna resnica in resnična ljubezen in ljubljena večnost! Ti si

moj Bog, k Tebi zdihujem noč in dan. Ko sem te prvič spoznal, si me dvignil k Sebi, da bi mi Ti pokazal, kako v resnici biva, kar si mi kazal, le da jaz še nisem bil tisti, ki bi bil videti mogel. Zakaj Tvoj silni žar, ki se je izlival name, mi je slepil in odbijal slabotno oko in vtrepetal sem v ljubezni in grozi: in videl sem, da sem daleč od Tebe v krajini nesličnosti, in bilo mi je, kot da slišim Tvoj glas iz višine: *»Kruh velikih sem: zrasti, pa me boš užival. Vendar se ne bom jaz spremenil vate, kakor se jed tvojega mesa ne, ti se boš spremenil Vame.«*

In iskal sem pot, kako bi si pridobil moč, ki bi bil sposoben po njej Tebe uživati. Ali nisem je našel, prav dokler se nisem oprijel Srednika med Bogom in ljudmi, človeka Kristusa Jezusa, ki je nad vsem, Bog, blagoslovljen na veke, in nas kliče in govori: *Jaz sem pot in resnica in življenje*. On je primešal mesu jed,

ki sem bil za nje uživanje preslab, zakaj Beseda je meso postala, da bi se Tvoja modrost, po kateri si vse ustvaril, spremenila naši otroški nebogljenosti v mleko.

Pozno sem Te vzljubil, Lepota, večno davna in večno nova, pozno sem te vzljubil! In glej, bil si v meni in jaz sem bil zunaj in tam sem Te iskal in nelepa spaka sem se poganjal za lepimi liki, ki si jih ustvaril. Z menoj si bil, jaz s Teboj ne. Daleč od Tebe so me držale stvari, ki bi sploh ne bivale ne, ko bi v Tebi ne bile. Klical si in klical, da bi mi gluhoto prebil. Bliskal si in žarel, da si mi slepoto pregnal. Sladko zavonjal si mi in vsrkal sem Tvoj vonj in zdaj koprnim po Tebi. Okusil sem Te in zdaj sem Te lačen in žejen. Dotaknil si se me, pa sem zagorel po Tvojem miru.

**Iz Izpovedi sv. Avguština, škofa
(7. knjiga 10.18; 10. knjiga 27)**

PRENOVA je list
Prenove v Duhu,
2015, leto XXVI, št. 3

Odgovarja: Miodrag Kekić,
e-pošta: mio.kekic1@gmail.com

Ureja in zbira prispevke:
Marija Bukovec, Savlje 46,
1000 Ljubljana,
e-pošta: marija.bukovec@siol.net

Uredniški odbor:
Niko Rupnik, Marjan Dvornik,
Janez Cerkovnik, Majda Ganzitti,
Andrej Justinek, Tanja Jenko
in Marija Bukovec, častni član
p. Marjan Šef

Lektorira: Marjeta Žebovec

Naročila revije in knjig:
Društvo Prenova v Duhu, Obrežna 1,
2000 Maribor, tel.: 02/420 11 37,

E-pošta: prenova.v.duhu@rkc.si
Strani na internetu:
<http://prenova.rkc.si/>

Postavitve internetne strani:
Boštjan Ravter

Urejanje Prenove na internetu:
s. Barbara in s. Ana

Založila: Prenova v Duhu

Tisk: Špes, grafični studio, ART 32
d.o.o., Novo mesto

Izdaja: Prenova v Duhu.
List izhaja enkrat mesečno.
Vrednost 3,00 EUR.
Letna vrednost (11 števil) znaša
20,00 EUR.

Plačali jo boste s položnico, ki vam
jo bomo poslali. Lahko se odločite
tudi za podporno naročnino; z njo
želimo zbrati denar, da bomo revijo
poslali tistim, ki si je ne morejo
kupiti.

Naročnino na Prenovo pa lahko tudi
podarite; sporočite nam svoj naslov
in naslov obdarjenca!

**Transakcijski račun Društva
Prenova v Duhu:**
24200 - 9004376942
ISSN (tiskana izdaja):
1581-3916,
ISSN (online): 1581-2924

Foto prva stran Klemen Čepič in
zadnja stran Marija Maruša Maraž

Dragi bratje in sestre v vstalem Gospodu!

Kristus je vstal in zasvetil kot neminljiva Luč vsemu človeštvu! Zato so naša plaha, večkrat ranjena srca ob njem polna veselja in upanja. Kristus je že premagal vso temo greha in osvetljuje našo pot skozi vse naše boje in preizkušnje, ko nam z vedno novimi znamenji svoje tolažeče prisotnosti potrjuje svoje besede: „*Ne bojte se! Jaz sem z vami!*“ Zato z zaupanjem in veseljem pojemo: Aleluja!

Aprilska številka *Prenove* je obilno zaznamovana s spomini na pokojnega gospoda *Igorja Loviščka*, ki je kot Gospodov duhovnik odšel od nas v luči velikonočne gloriije svojega vstalega Gospoda. Zasluži, da se dostojno poslovimo od njega, ki je dolgo pisal odmevne članke za našo revijo in bil tudi njen odgovorni urednik. Za to smo mu tudi iz srca hvaležni. S svojim gorečim, neustrašenim poučevanjem in pričevanjem nas vabi, da ostajamo zvesti Jezusu in njegovi Cerkvi. Ko

sem ga nekaj dni pred smrtjo smel še zadnjič obiskati v izolski bolnišnici, mi je na vprašanje, kako mu gre, dejal: „Zdaj ostaja samo še ena smer – NOVO NEBO IN NOVA ZEMLJA.“ Prepričan sem, da tam – povezan z nami - že veselo poje: Aleluja!

Velja opozoriti še na eno opogumljajoče znamenje moči Gospodovega vstajenja med nami. Odmevi na nedavni seminar *Glej, Luč!* v Ljubljani so letos posebno dobri in navdušujoči. O tem podrobno piše v tej številki Sabrina, ki je pred leti vodila njegovo prvo izvedbo. Letos se je celo finančna bilanca prvič izšla pozitivno, kar je med drugim jasno znamenje obilja, s katerim naše želje in molitve Gospod vodi k uresnitvi. Za vse Njegove blagoslove mu zato znova in znova z veseljem pojemo: Aleluja!

Za konec pa še ta citat:
„... *ne spoštujete več ne življenj ne čistosti zakona, temveč drug*

drugega zahrbtno morijo ali žalijo s prešuštvovanjem. Vseplošna zmešnjava! Kri in umor, kraja in goljufija, pokvarjenost, nezvestoba, nemir, kriva prisega, zmeda glede dobrega, pozaba hvaležnosti, skrunjenje duš, sprevrčanje spolnosti, nered v zakonu, prešuštvo in razbrzdanost!“ (Mdr 14,24–26). To so besede, ki so jih našli v eni molitveni skupini, ko so odprli Sveto pismo med molitvijo za našo domovino. Mislim, da ne potrebujejo posebnega komentarja oz. so grozljivo natančen komentar okoliščin v katerih smo se znašli. Očitno ni prvič v zgodovini. In Kristus je tudi vso to grešnost že premagal s svojo ljubeznijo na križu ter vstal. Z njim tesno združeni se ničesar več ne bojimo in še vedno veselo pojemo: Aleluja!

Še naprej veselo Alelujo želim, saj je veselje v Gospodu naša moč!

Vaš p. Mio Kekić, DJ

MODRE MISLI

Konec postave je Kristus. Še bolj kot nas rešuje črke postave, nas dvigne k Duhu. Dovršil je postavo v tem, da je kot postavodajalec črko privedel do duha, ko je vse povzel v sebi kakor v glavi in je starozavezno postavo povišal z milostjo. Del postave si je podredil, del pa skladno povezal z milostjo. Značilnosti postave in milosti ni med seboj pomešal, temveč je z Božjo močjo spremenil to, kar je bilo v postavi suženjsko breme in podložništvo, da je postalo lahko in svobodno. Tako naj bi, po besedah apostola Pavla, ne bili več zaslužjeni pod začetnimi nauki sveta niti ne vkljeni v suženjski jarem črke postave. Kristus nam je s tem podaril glavni dar; razodel nam je skrivnost, prenovil naravo, On, ki je Bog in človek ter je pobožanstvil privzetega človeka.

sv. Andrej s Krete, škof

VSEBINA

PO POTEH SLAVLJENJA	
O večna resnica in resnična ljubezen in ljubljena večnost!	2
BESEDA SPOMINA	
Ljubil je svoje do konca	4
NOVA EVANGELIZACIJA	
Zmaga je vstajenje	12
Njegov Prihod	13
GOSPOD GRADI	13
KVIZ	14
VELIKONOČNO VESELJE	15
POROČILO	16
PRIČEVANJA	
Moja moč	19
OBVESTILA	20

*Ljubil je
svoje
do konca*

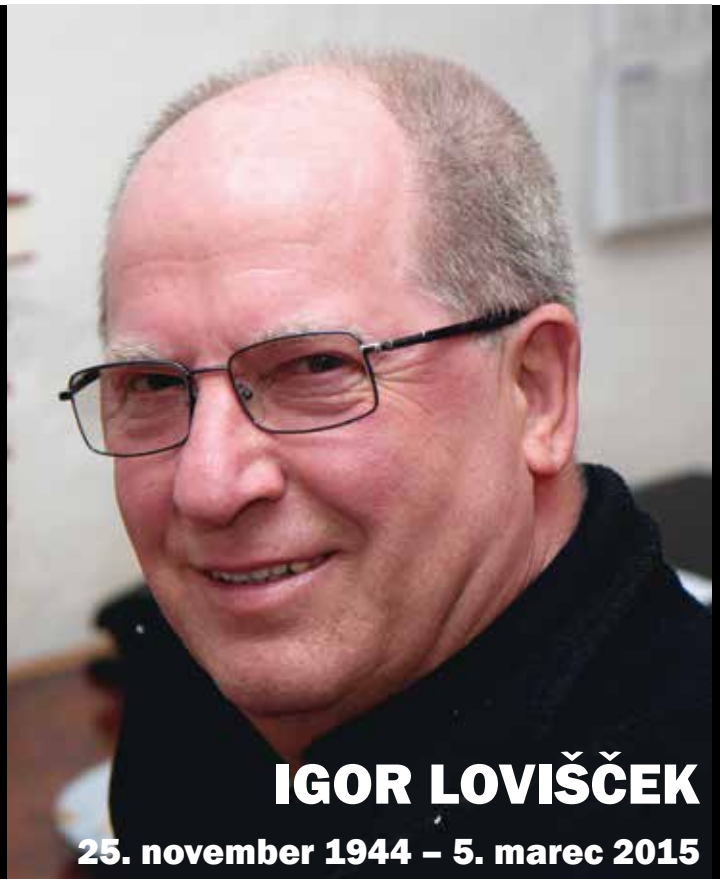

foto Pavel Fčur

IGOR LOVIŠČEK

25. november 1944 – 5. marec 2015

V hvaležen spomin in slovo Igorju Loviščku, edinstvenemu človeku in Božjemu služabniku, duhovniku, prijatelju, svetovalcu in spremljevalcu, sodelavcu v našem duhovnem toku in nekdanjemu odgovornemu uredniku revije *Prenova* v tokratni številki objavljamo nekaj misli in pogrebnih govorov. Misel nanj in na večni Jeruzalem, ki nas vse, ki smo v Kristusu, čaka, naj nas kljub človeški izgubi preplavi z veličastnim velikonočnim veseljem, ki daleč presega vse, kar občutimo, »*prosimo ali mislimo*« (Ef 3,20).

V nebeški Jeruzalem

JURIJ BIZJAK, koprski škof

Bratje in sestre!

Naš brat duhovnik Igor je dopolnil svoje dni in gospodar življenja ga je v četrtek zjutraj poklical k sebi. Zbrali smo se, da se od njega poslovimo, da zanj opravimo sveto daritev in njegovo telo položimo k večnemu počitku. Da bo naša daritev Gospodu prijetna in bodo naše prošnje lahko uslišane, iskreno odprimo svoja srca Božjemu usmiljenju in Njegovi dobrotljivosti.

Bratje in sestre! Ob slovesu od našega brata duhovnika Igorja in njegovem odhodu v večno

domovino izrekava s škofom Metodom globoko sočutje in iskreno sožalje njegovima sestrama Rozini in Silvi in njegovemu bratu Vidotu z družinami ter vsem ostalim njegovim sorodnikom in domačim. Gospod naj vam obilno poplača vse, kar ste mu v življenju dobrega storili, in naj vam njegovo izgubo nadomesti s svojo naklonjenostjo in svojo bližino. Vaša vera v posmrtno življenje naj vam še naprej pomaga ohranjati duhovne vezi med njim in vami in živo povezavo z njim.

Gospod Igor je bil rojen 25. novembra 1944 v naselju Ajba-Dolenje Nekovo, v župniji Kanal kot trinajsti otrok v delavsko-kmečki

družini. Oče je družino preživljal s skromnimi prihodki majhne kmetije in z delom v tovarni cementa Anhovo. Ko je bil Igor star sedem let, mu je umrla mama. Osnovno šolo je z velikimi napori zaradi dolge in strme poti obiskoval v Kanalu. Srednjo šolo in maturo je opravil v semenišču v Vipavi v letih 1961–1967. Bogoslovno in teološko izobrazbo je opravil v Ljubljani v letih 1967–1973. V mašnika je bil posvečen 29. junija 1972 v Idriji.

Služboval je v letih 1972–1973 kot kaplan v Piranu; 1973–1974 kot kaplan v Bovcu; 1974–1984 kot župnik v Dolenji Trebuši; 1984–1999 kot župnik v Biljani; 1999–2007 v Biljani in

v Vipolžah; 2007–2015 v Šmarjah pri Kopru in v Pomjanu. S tega sveta se je po hudi že prej večkrat premagani bolezni poslovil 5. marca 2015 in odšel h Gospodu po zaslužen plačilo. Za vse, kar je dobrega storil za naše župnije in škofijo, za našo cerkveno pokrajino in vesoljno cerkev se mu iskreno in prisrčno zahvaljujem.

Gospod Igor je bil pokončen in samostojen človek, resnicoljuben in odločen branilec

prave vere in zdravega nauka. Bil je hud nasprotnik mlačnosti in velik borec za gorečnost, za prenovo duha in obnovo življenja. Bil je duhovni voditelj mnogim bratom in sestram v gibanju, ki mu je pripadal, pa

tudi številnim dušam izven njega. Svoja stališča je branil umirjeno in zanesljivo, tudi kadar se razpravljavci z njim niso strinjali in so oporekali njegovim pogledom.

Za novomašniško geslo si je izbral besedo, ki jo je Gospod povedal apostolu Pavlu: »Dovolj ti je moja milost, kajti moč se v slabosti izpopolnjuje.« (2 Kor 12,9) In kakor je Gospod pustil, da je angel satanov skušal apostola, tako je tudi naš brat Igor šel skozi mnoge in hude preizkušnje in, kakor je

sam pravil, po molitvah njegovih molivcev bil kar nekajkrat čudežno ozdravljen, ko je bil med njim in smrtjo samo še korak. Tudi hudo trpljenje zadnjih mesecev življenja je voljno prenašal in ga daroval za nove duhovne in misijonarske poklice.

Njegova služba Cerкви je bila velikodušna in predana, ničesar ni zahteval zase in zase ni zadrževal ničesar. V svoji oporoki je zapisal:

**Jaz sem vstajenje in življenje,
kdor veruje v me, bo živel,
tudi če umrje.
In kdor živi in veruje v me,
vekomaj ne bo umrl.**

(Jn11,25)

»V Šmarje nisem pripeljal ničesar in vse, kar je v župnišču, je last župnije Šmarje.« Nekaj podobnega bi zagotovo lahko napisal tudi za druge župnije, kjer je deloval, še posebej za Biljano, kjer je kakor v Šmarjah dogradil lepo župnišče, pa le kratek čas v njem prebival, v Šmarjah pa se v novogradnjo niti vseliti ni utegnil.

Za napis na nagrobniku si je izbral besede evangelista Janeza iz uvoda v zadnjo večerjo: »... Ljubil je svoje do konca« (Jn 13,1). Ljubil je svoje do

konca, ker je najprej ljubil do konca Gospoda in njegovo hišo, njegovo kamnito in duhovno hišo, kakor smo slišali o Kristusu v današnjem evangeliju o očiščenju templja. Ljubil je svojega Gospoda in svojega bližnjega, kakor smo slišali v današnjem prvem berilu o deseterih zapovedih iz 2 Mz, in ljubil je svojega Gospoda in svojega bližnjega z vsem srcem in z vso dušo, z vso močjo in z vsem mišljenjem, kakor smo slišali v današnjem drugem berilu o Božji moči in Božji modrosti iz 1 Kor.

Bratje in sestre. Današnji evangelij se začneja z besedami: »Blížala se je judovska velika noč in Jezus je šel v Jeruzalem.« Smo sredi postnega časa in tudi zdaj se bliža judovska in naša velika noč in naš brat duhovnik Igor je, kakor naš Gospod v zemeljski Jeruzalem, zdaj šel v nebeški Jeruzalem, kamor je na vnebohod šel pred njim naš Gospod Jezus Kristus. Naj se spočije od svojega truda in njegova dela naj gredo z njim. – Gospod, daj mu večni pokoj! Amen.

Nova evangelizacija je ljubezen

NIKO RUPNIK

»Bil je človek. Ime mu je bilo Igor. Ni bil on Luč, ampak pričeval je o Luči! ... Trudil se je za to, da bi Gospod »rastel« on pa se je vse bolj manjšal ...«

Ne mi zamerit, spoštovani bralec, bralka teh vrstic, če sem si uvodoma nekoliko »sposodil« besede iz Svetega pisma, ki govorijo o Janezu Krstniku. Po mojem mišljenju je bil na nek način njegova »podoba« tudi duhovnik Igor, ki je z

globoko vero in zaupanjem kazal na Gospoda in izgovarjal: »Glejte Jagnje Božje ...!« Vse dokler ga ni »uzrl« iz oči v oči.

Saj veš, spoštovani/a, da je v nekaj besedah težko razgrniti pogled na življenje tako edinstvenega človeka in Božjega služabnika, kot je bil Igor Lovišček. Moje misli o njem so le en majhen delček bogatega zaklada njegovega življenja, in so moje, zgolj subjektivne, take ki skušajo izraziti doživetja z njim in ob njem v več kot 25-letnem poznanstvu in tudi do neke mere skupnem sodelovanju. Ni nujno, da se boš strinjal/a s tem zapisom. Zavedam se, da imaš morda drugačno doživetje njega in njegove vloge v tvojem življenju. Morda pa se bova v nečem le »ujela«.

Torej: skušam si ga najprej predstavljati v svojih rosnih letih na Nekovem (župnija Kanal ob Soči), kjer je preživel mladost. Sem ter tja sem ob pogovorih lahko »ujel« kakšno drobtinico iz njegove mladosti. Zaradi številne družine (13 otrok) se je že od zgodnje mladosti vzgajal v človeka, ki mu je bila stiska sočloveka »blizu«. Skromnost, nezahtevnost, a hkrati odločnost za »resnico«, trdo delo in raznovrstni napor, pomoč bližnjemu, sočutje, sprejemanje trdote življenja, križa (že sedemletnemu mu je umrla mama), vera v Troedinega, ... so bile

»vzgojiteljice« »glasnika« Evangelija. Sam je dejal, da kot mladostnik ni bil tako zelo navdušen nad življenjem iz vere. A Gospod je imel z njim drugačne načrte. Morda je bil tudi Gospod v dilemi, koga naj v tako številni družini izbere zase. In ni se zmotil, ko je izbral »najmlajšega«, na katerega morda ni nihče računal. Razen Boga, seveda.

Igor se je rad pošalil na svoj račun, tako je znal povedati tudi marsikatero anekdoto iz časa študija v srednji šoli, pa potem tudi na Teološki fakulteti. Med drugim tudi to, da so se njegovi sošolci radi »udeleževali« izpitov, pri katerih je on odgovarjal profesorju, saj so iz izkušenj vedeli, da se bodo lahko od srca nasmejali »izvirnosti« slušatelja Igorja, ki bo znal na njemu lasten način »prepričevati« profesorja. Vsem slušateljem so se »tresli trebuhu«, samo profesor je navadno ostal »smrtno resen«. In tako se je zgodilo, da ga je kateri profesor še enkrat »povabil« na izpit.

Jaz sem ga imel priložnost prvokrat srečati v malem semenišču v Vipavi, ko se nas je zbrala okrog njega cela gruča semeniščnikov in smo se dobesedno valjali po tleh od smeha, ko je Igor (takrat župnik v Dolenji Trebuši) posnemal koprskega škofa Janeza Jenka. Popolnoma enak »izvirniku«. Predstavljajte si, kako smo naslednjo

nedeljo semeniščniki »zbrano« sodelovali v kapeli pri maši, ko nas je res obiskal škof Jenko in za nas maševal. Nič čudnega, če je hotel v zakristiji izvedeti, zakaj so se mu semeniščniki smejali med pridigo in to hoteli prikriti na ta način, da so kar »lezli pod klop« ali pa skrili svoje »tresenje trebuha« za hrbet sedečega pred njimi. Škof Jenko ni nikoli zameril, le napol v šali, napol zares rekel: »Ne dovolim! Ne dovolim, da se me posnema!«

Ena izmed Igorjevih odlik je bil gotovo tudi smisel za humor, pri katerem ni bil nikoli žaljiv, vedno je »kakšno ustrelil« in pri tem bil zelo resen, poslušajoči pa se nismo mogli nehati smejati. Pa naj se je to dogajalo v preprostem klepetu, ali pa v njegovih brezštevilnih katehezah, pridigah in evangelizacijskih temah in seminarjih, v katerih je sodeloval ali jih vodil.

Čeprav je že zgodaj izgubil zemeljsko mater, pa je po Božji volji s srcem sprejemal »nebeško« Mater. Marijina prikazovanja v Medžugorju, ki se jim je odzval že kmalu na začetku (v l. 1981) so tudi njega opogumljala za pastoralno delovanje in po Materi Mariji je v moči Svetega Duha sam »odrinil na globoko« in tudi vsem, ki smo imeli priložnost srečevati se z njim, z besedo in z gledom pomagal »odrinuti na globoko«.

Ena izmed njegovih mnogih karizem je bila tudi ta, da je znal vsaj deloma videti človeku v dušo in mu nevsiljivo pomagati, da se je »izkopal« iz težav. Sam sem bil posvečen v duhovnika l. 1991 in po začetni »zagnanosti« zašel v hudo »puščavo«. In prav on je bil tisti, ki ga je Bog poslal, da tudi mene »reši« te puščave, ko sem že »umiral od lakote in žeje«. Preprosto: povabil me je, naj grem z njim in »Brici« (v Biljani v Brdih je župnikoval od 1984 do 2008, od 2008 do 2015 pa v Šmarjah pri Kopru) v Paray-le-Monial v Francijo na duhovne vaje. To je bilo moje prvo srečanje z »močjo Duha«, karizmatičnim duhovnim tokom *Prenove v Duhu*. In to mi je dalo novega poleta v duhovništvu. Igor je bil to »orodje v Božjih rokah«. V koliko fantih je odkril duhovni poklic in ga z molitvijo in spodbudami pomagal živeti in razvijati!? Danes so odlični duhovniki. Lahko bi jih naštel, pa se bojim, da bi koga izpustil.

Medžugorje in Paray-le-Monial sta taki dve veliki duhovni središči, kamor je g. Igor rad vodil zaupano mu ljudstvo, kjer se je lahko vsak na svoj osebni način, pod njegovim duhovnim vodstvom srečal z Živim Bogom, kar je tudi v meni sprožilo proces vse bolj trdnega prepričanja, da Bog ni »nek spomin«, ampak da

je najbolj živ in deluje v današnjem svetu. In v teh duhovnih središčih je tudi sam črpal duhovno moč in navdihe, da je »sporočilo« Medžugorja in Paray-le-Moniala verodostojno prenesel med svoje župljane in v naš, slovenski prostor.

Sam Bog ve, koliko ur je bil »sam z Gospodom« pred Najsvetejšim, ko ga je »poslušal« in »povpraševal«, Ga prosil, se Mu zahvaljeval in Ga slavil, da je On prilival »olja« na ogenj v njegovi duši, s katerim je v moči Duha evangeliziral. Občudoval sem ga, kako si zapomni toliko pričevanj mnogih, ki so se po njegovi evangelizacijski katehezi in molitvi nad njimi živo srečali z Gospodom in jim je to srečanje omogočilo trajno spremembo življenja ne samo v obliki spreobrnjenja, osvoboditve, pač pa tudi telesnega ozdravljenja.

Poleg ljubezni do Matere Marije in po Njej do molitve rožnega venca, češčenja Najsvetejšega, je svojega duha hranil z Božjo besedo. Sveto pismo mu je bilo domače, v njem je iskal odgovore zase in za druge. Izpisoval si je stavke in odlomke na listke. Lahko je govoril po celo uro (na seminarjih), pa govorov ni imel nikoli napisanih, razen opornih točk na listkih. V zadrego ga ni spravilo niti to, da kakšnega ali več »listkov« ni mogel dobiti, ker so bili pač listki in jih je lahko »odpihnil veter« ali jih je nekam

založil, ... Ko je stopil pred ljudstvo, mu je bilo jasno, kaj mora reči. In poslušajoči s(m)o bili nagovorjeni v srcih.

V nedeljo (3. postna) smo brali evangeljski odlomek o Jezusovi gorečnosti, s katero brani vse, kar je posvečeno Očetu. In tako je bil Igorjev dar tudi ta, da je z vnemo branil vse, kar je bilo tudi Bogu po volji. Zlasti je bil sodoben v obrambi in razlaganju prvih treh Božjih zapovedi. Odločno je nastopal proti novodobni miselnosti, ki namesto odrešenja v Jezusu Kristusu postavlja v ospredje samoodrešenje. Po daru razločevanja je znal videti »past« tam, kjer je mnogi niso videli. In če je nekako sprejemal, da se lahko ljudje, tudi kristjani v tem motijo, da so zavedeni in v novi dobi (new age-u) ne vidijo nič spornega, pa je rad poudarjal, da za nas duhovnike ni opravičila, če živimo v zmoti in jo celo zagovarjamo. »Duhovniki bi morali vedeti!«, je vedno dejal. On je torej to, kar je Cerkevni dokument 104: *Jezus Kristus, prinašalec žive vode*, zavrgel kot nevarnost za kristjane, odločno zavračal že veliko let preden je dokument izšel. Zato je potekal med njim in marsikaterim sobratom duhovnikom kar oster dialog.

Brez dvoma so mu bile še posebej pri srcu molitvene skupine *Prenove v Duhu*.

Ni si mogel predstavljati delovanja v župniji brez ustrezne molitvene podpore molivcev. Samo Bog ve, koliko molitev je izrekel nad posamezniki. In te so bile podkrepjene z darom spoznanja, z darom podob, ki so po Božji volji prinašale vsakomur spodbudo, opogumljanje, rešitev, ... Četudi je imel morda kdo v tistem trenutku drugačna pričakovanja, pa je ta »Božji glas« imel daljnoročni učinek. Saj Bog gleda na celoto. Smo prisluhnili temu Božjemu znamenju?

In ko je sprejemal križ – bolezen? Vse njegovo življenje je bilo darovanje in daroval je tudi bolezen, trpljenje: za duhovne poklice, za spreobrnjenje grešnikov, ... Tudi sam je padal pod težo križa. V boleznih mi je neki trenutek potožil: »Toliko ljudem sem oznanjal, ... za toliko ljudi sem molil za njihovo zdravje (dušno in telesno), ... tako zelo sem upal, da se me bo Bog usmilil in me ozdravil, ... toliko ljudi je zame molilo, ... tolikokrat sem romal tudi v Medžugorje, da bi mi Marija izprosila ozdravitev, ... A zame, kot da tega zdravja ni!!!« Kot svetopisemski Job je potožil. A ko se je njegovo zemeljsko življenje bližalo izpolnitvi, si mogel v njegovem duhu slišati besede: »Bog je dal, Bog je vzel, bodi hvaljeno Gospodovo ime!« In svoje življenje je popolnoma izročil v Božje roke.

Gospod Igor! Kako »tvoja«, kot iz tvojega srca vzeta, je zazvenela pesem, ki so jo na pogrebu pela številna srca: »*Tebi, Bog, zdaj dajem se, ker Edini si, ...*«

Dragi sobrat Igor, tudi če mi boš ob teh besedah rekel pogosto slišano: »Ma si čuden«, ali pa: »Ba, ba, ba, ba...«, sem skušal preliti na papir delček tvojega bogatega življenja. V imenu brezštevilne množice ljudi, ki so te poznali, izrekam: **BOGU HVALA ZATE! In: HVALA TEBI, IGOR! ODPUSTI NAM, ČE SMO TI OBREMENJEVALI »KRIŽ«!** Prepričani smo, da te v večnosti ne bo res nič oviralo, da bi prosil za nas. Zato: **PROSI ZA NAS**, da bi to, kar si nam oznanjal, živeli!!! Naj zaključim s tvojimi besedami, ki so preroške: **»NOVA EVANGELIZACIJA JE LJUBEZEN!«**

»Kako drugače poje večnost!«

(A. Capuder)

JOŽEF PAVLIČ

»Kako drugače poje večnost!« slutni, dočuteva pisatelj Andrej Capuder ob koncu svoje knjige *Povest o knjigah*, ki sem jo prebral do konca na dan, ko je biatlonec Jakov Fak osvojil prvo mesto v ruskem Hanti Mansijsku in tretje v svetovnem pokalu v svoji disciplini, Petru Prevcu in Tini Maze pa se

ni uspelo zavihteti čisto na vrh svetovnega pokala v smučarskih skokih in alpskem smučanju. Knjiga, ki mi je vsaj malce odškrnila pogled za zaveso večnosti, kot ga ume sporočiti velikan med slovenskimi peresi, iz zakotja slovenske vsakdanjosti (ustvarjalne in razdiralne). In mi ponudila vprašanje: Kako pa tebi, Igor, poje večnost, potem ko si se poslovil od zemeljske sedanjosti, danosti? Ko nisi več med tu-bitu, marveč onkraj-bitu, pri Bitu sami, Bistvu, za katerega si izgoreval, Njem, ki te je poklical za posvečenega služabnika, in si mu do konca zvesto služil. Tudi, ko ti je naložil zemeljski križ boleznih? Trdno upam, da tudi kalvarijsko odvezo od vsega, kar lahko meso loči od Duha, trn od krone večne zarje, bolečino od sladkosti dovršitve pri njem in v Njem, od katerega si prejemal v tako veliki meri in tudi radodarno sipal na poljane župnij, v katerih si deloval, posebej pa na ozare duhovnega gibanja, ki si mu pripadal z vsem srcem.

Kako, sem spoznaval, odkar sem se v Sloveniji po ameriškem »uvodniku« srečeval s *Katoliško karizmatično prenovo*. Da si nekaj posebnega, sem odkrival ob stolnem diakonu Heinzu iz Osnabrücka, ki me je prvi pripeljal k tebi v zame daljno Biljano, slovensko prenoviteljsko Cordovo (po Lorci). »Daljno in samo«, bi lahko dejal

z izjemnim Špancem. Daljno, na obrobju Slovenije, vendar ne samo, sem ugotavljal pozneje, ko sem videl, da imaš tam skupino zvestih prijateljev, ki bi dali zate telo, dušo so tako zapisali Duši vseh duš. Telesa so tudi dajali, ko so te zvesto spremljali, kamor je tvoja noga sledila Duhu. V tem prizadevanju, hoji, ko so se začeli stegovati zlobni jeziki proti tebi, sem tudi sam pridal kamenček, ko sem te branil pred očitki na POP TV, kaj vse zganjate v Biljani, pa ni bilo nič od tega res. Res je bilo le to, kar pa so zamolčali na televiziji, da si postavljali stvari in ljudi na pravo mesto, znal razločevati med tem, kar je božje in kar je od hudega duha, vsakomur jasno, ne glede na posledice zate, povedal resnico v obraz. Tudi kot odgovorni urednik revije *Prenova*. Na tem mestu si z odločno besedo, neposrednostjo in darom razločevanja usmerjal tako bralce kot pisce. Povsem mirno si

prenesel, ko te je nekdanji koprski škof mons. Metod Pirih v Marijinem romarskem svetišču v Logu pri Vipavi prijemal zaradi preglasnega petja glasbene skupine in članov gibanja v cerkvi, namesto da bi se veselil, da so si dali duška v slavljenju Boga in hvaležnosti Mariji z vsemi registri človeške predanosti. Tedaj si še bolj zrasel v mojih očeh. Posebej pa, ko si iz poslušnosti škofu sprejel premestitev v Šmarje pri Kopru, čeprav ti ni bilo lahko oditi iz kraja, v katerem si pognal globoke korenine. Svoj jaz si podredil predstavniku Cerkve. Mogoče je ta pripravljenost nakazovala tudi že pripravljenost sprejeti še večjo preizkušnjo – bolezen za smrt, ki pa je zate postala odrešitev za življenje. Tisto, h kateremu si vodil stotine zaupanih ti vernikov in člane *Prenove v Duhu*.

V upanju, da si že pri Njem, v katerega upamo vsi verni, se ti zahvaljujem za vse jasne in

premočrtne besede, zapisane v *Prenovi*, za povedane na srečanjih duhovnega toka, posebej pa za tiste, ki sva si jih sama izmenjavala ob cerkvenih

slovesnostih. Želim ti, da ti (po Capudrovo) zapoje večnost, za katero si živel, delal in izgoreval. Tista večnost, ki je mogoča le pri Bogu, z vsem blagoglasjem svetih harmonij po zemeljskih naprezanjih, preizkušnjah in udarcih. Glorija z večno glorijo ovenčanih slaviteljev Boga!

Duhovnik vzet izmet nas – za nas

VALTER MARINIČ

Gospod Igor, pred enaintridesetimi leti ste kot mlad duhovnik prišli v našo župnijo Biljana. Vsi navdušeni smo pričakovali, da boste začel obnavljati cerkev, cerkev z malo začetnico. Vi pa ste najprej začeli temeljito obnavljati sebe, saj ste se odprli Svetemu Duhu, da je vstopil v vaše srce in vas prežaril z vso ljubeznijo, po kateri ste že od otroštva hrepeneli. S to ljubeznijo, ki je žarela iz vas ste spodbujal župljane ter jih vabil k Mariji v Medjugorje in k Jezusovemu srcu v Paray-le-Monial.

Prve sadove smo doživeli leta 1990 med celotedenskim misijonom. Župljani smo se začeli odpirati evangeliju in evharistiji. Ustanovili ste molitveno skupino po fatimskih sporočilih, razne

skupine in pastoralne dejavnosti. S tem se je obogatilo bogoslužje, kateremu ste posvetil še posebno pozornost. Najbolj smo vam hvaležni za molitveno skupino *Prenove v Duhu* in uvedbo čaščenja prvih petkov, po katerih nam je bila dana velika milost. Občudovali smo vašo pobožnost, ko ste pred vsako sveto mašo izpostavili najsvetejše in blagoslavljal vse župnije, ki so vam bile zaupane. Kot človek molitve za duhovne poklice in z vašim skritim darovanjem smo dobili nove duhovnike: Pavla, Sašoto, Simona, Jošta, Mirota, Boštjana. Pridobili ste tudi šest katehetov. Obnovili ste cerkev v Snežecah, Biljani, Fojani in biljansko župnišče. Vaša vrata so bila vedno odprta, da je lahko vsak v stiski prihajal k vam. Oznanjali ste, da je v Bogu rešitev. Vaša karizma je bila molitev za duhovno in telesno ozdravljenje.

Gospod Igor, bili ste zgled pokorščine. To ste pokazali tudi leta 2007, ko ste po triindvajsetih letih sprejeli premestitev v novo župnijo, kar nas je globoko pretreslo. Vedno ste zelo globoko doživljali post in na velikonočno vigilijo na ves glas zapeli *alelujo*. Tudi ta vaš zadnji post je bil priprava na velikonočno *alelujo*, vendar je tu na zemlji niste dočakal. Zapeli so vam jo vsi tisti, ki so vas pričakali v nebesih.

Gospod Igor, vsi iz župnij Biljana, Kozana, Šmartno, Vedrijan, Vipolže in Fojana in vsi, ki smo vas poznali: HVALA. Verujemo, da se že darujete za nas, saj ste bil duhovnik vzet izmed nas za nas. Naj zaključim z besedami svetega Pavla: »*Napočil je trenutek mojega odhoda. Dober boj sem izbojeval, tek dokončal, vero ohranil.*« (2 Tim 4,6b–7)

Spremljajo vas naše molitve

LAVRA LIPUŠČEK

Spoštovani gospod Igor!
Dovolite, da vam danes, ko se od vas poslavljamo, v imenu župljanov župnij Dolenja in Gorenja Trebuša ter Idrije pri Bači izrečem iskreno zahvalo. Svojo prvo službo župnika ste nastopili v naših župnijah leta 1974 in bili celo desetletje dober pastir naših duš. Dali ste nam zelo veliko duhovnega bogastva. Hvaležni smo vam za vaše pričevanje preprostosti, iskrenosti, odprtosti in domačnosti. Vaša beseda je bila vedno jasna, direktna, odločna in vsakemu razumljiva. Marsikatera je ostala za vedno zapisana v naših srcih in nas še vedno nagovarja in vabi k zvesti

hoji za Kristusom. Sodelovali ste z vsemi župljani in znali vsakemu prisluhniti, ali mu izreči besedo spodbude.

Vaša vrata župnišča so bila vedno odprta in radi ste prihajali tudi v naše domove, obiskali starejše, bolne in onemogle župljane, jim prinašali tolažbo in moč svete evharistije.

Župnijo ste duhovno obogatili tudi z izvedbo svetega misijona leta 1982, katerega se je udeležila velika večina ljudi.

V samem začetku Marijinih prikazovanj ste nas seznanili z Medžugorjem in nas popeljali na romanje h Kraljici miru.

Bili ste vedno veseli, se znali pošaliti in nas s svojim posebnim naglasom in humorjem tudi do solz nasmejali.

Poskrbeli ste tudi za redno vzdrževanje in obnavljanje cerkvenih stavb.

Otroci smo radi prihajali k verouku, sveti maši in v mesecu maju k šmarnicam. Pri otroških mašah ste nas učili sodelovanja. Nastajale so prve božičnice in miklavževanja. Radi ste nas pohvalili, nagradili in se z nami tudi igrali. V pripravi na sveto birmo ste nas popeljali na duhovni teden ob morju, kot mladince pa tudi prvič na duhovne vaje v Stržišče. Ob počitniških večerih smo se

zbirali ob vas, molili večernice in prepevali cerkvene mladinske pesmi, čez leto pa se bogatili pri mladinskem verouku. V naših srcih ste pustili velik pečat Božje ljubezni, ki je rodila sadove.

Kadar koli smo vas pozneje kje srečali, ste vedno povprašali po svojih bivših ovčicah in se radi spominjali številnih dogodkov. V vas smo vedno bolj prepoznavali duhovnika globoke, močne in trdne vere, duhovnika, ki črpa moč pri Izviru, duhovnika, ki se daruje in žrtvuje iz ljubezni in za Ljubezen in ki živi to, kar uči.

Dragi gospod Igor, hvaležni smo Bogu, da smo vas poznali, ob vas duhovno rasli. Hvala za vse molitve, za vse dobro, iskreno, za številne milosti in blagoslove, ki smo jih prejeli po vaših duhovniških rokah. Hvala za darovano trpljenje.

Ob slovesu pa vas tudi prosimo odpuščanja za vse, s čimer smo vas morda prizadeli, vam povzročili krivico, ali vas nismo poslušali in bili dovolj v pomoč.

Spremljajo vas naše molitve, vi pa se spočijte v Božjem objemu in se vso večnost veselite med angeli in svetniki ter nadaljujte hvalnico Bogu, ki ste jo pričeli že tukaj na zemlji.

Pa še za nas prosite ljubelega Boga, da se zopet snidemo. ZBOGOM.

Svojcem pa vaši nekdani farani izrekamo iskreno sožalje.

Bili ste neizčrpen vir nasvetov

PAVEL FIČUR

Kljub temu, da vsi natančno vemo, kakšen je naš zemeljski konec in smo tudi vedeli, kakšno je vaše stanje, smo župljani obeh župnij in ostali, ki so vas poznali, obnemeli ob vesti, da ste zapustili našo sredino in odšli k Očetu. Saj veste, kakšna je človekova želja.

Ko ste pred leti prišli v našo župnijo, v naše okolje, ste hitro vzljubili Istro in Istrijane.

Bogu smo hvaležni, da vas je poslal k nam, saj so nam bile vaše besede in dejanja izjemno dragoceni zaklad, ki ga bomo še veliko časa nosili v sebi.

Bili ste neizčrpen vir nasvetov za življenje po Božji besedi.

Vedno ste si vzeli čas za pogovor, ko je nekdo to potreboval.

Vsak dan ste pred mašo čakali, če pride kdo k spovedi, vsak dan ste imeli kratko pridigo.

Zavzemali ste se za spreobrnitev k Bogu in veri ter razločevanje med dobrim in zlim.

Razlagali ste nam pomen molitve nad posamezniki, molili za nas ter se trudili, da bi še več duhovnikov to delalo. Žalostilo vas je dejstvo, da se molitev nad posameznikom opušča, čeprav je bilo to Jezusovo navodilo apostolom.

Poleg duhovne oskrbe ste skrbeli tudi za obnovo cerkve na Pomjanu in gradnjo novega pastoralnega centra v Šmarjah.

Dragi Gospod Igor, še dolgo bi vas potrebovali, a je Gospod odločil drugače. Ne glede na to, vsi vemo, da STE NAS LJUBILI DO KONCA.

Hvala!

**IRMA in MARTIN VUK
za KKP kopske škofije**

Dragi gospod Igor, v imenu *Prenove v Duhu*, ki ste jo vi začeli v naši škofiji, in vseh, ki ste nam pomagali, se vam iskreno zahvaljujemo, da ste bili z nami. Hvala za vse vaše molitve, za vero, s katero ste izprosili premnoge čudeže, za jasne besede učenja polne pričevanja, pa tudi šal. Bili ste ponižni, niste se norčevali iz drugih, ampak ste v šale vpletli sebe in nam tako na šaljiv način pomagali odkrivati naše grehe. Oznanjali ste živega Jezusa, ki je vaš in naš prijatelj in nam želi pomagati. Premnogi smo po vaših besedah in molitvah začutili Božjo ljubezen. Bogu hvala za duhovne sadove in nove duhovne poklice, ki ste jih izmolili in vzgojili. Hvala, ker ste si vedno vzeli čas za nas, nas učili, bili z nami in neutrudno spovedovali. Mnogo je pričevanj, ki po vaših delih Boga slavijo, veliko tega pa je ostalo tudi skrito. Gospod Igor, imamo vas radi, naj vam Bog obilno plača za vse, kar ste storili za nas.

Zmaga je VSTAJENJE

Premišljeval sem.

Tu so dnevi veselja, Božji

Sin je prišel iz groba z močjo

Svetega Duha. Da se je to sploh

lahko zgodilo, je moral pred

tem narediti vse korake skozi

preizkušnjo, mučenje, umiranje.

MARJAN DVORNIK

Sprašujem se, kaj to pomeni za nas, zame? Pred skoraj štiridesetimi leti me je Jezus navdušil s tem, ko se mi je razodel kot živi Bog. Hodil sem ob Njem, se učil, prediral globine spoznanja, On pa me je vodil za roko kot otroka, ki ga uči hoditi. Shodil sem, poslal me je oznanit, da se je približalo. Vsako leto se je povečalo število in prepričljivost njegovih dotikov, ko so poklicani doživeli ozdravitev, osvoboditev, mir,

ki ga svet ne more dati, Število animatorjev se je povečalo, mnogi med njimi so shodili in navdušenje raste. To, kar me preseneča, je spoznanje, da se moč Svetega Duha veča premo sorazmerno z zahtevnostjo časa, v katerega smo bili poklicani. Okoli sebe zaznavam porast sovraštva do vsega, kar je Božje. Teh, ki so zavrgli Boga in teh, ki so se odločili dejavno boriti proti Njemu, je vse več in vse bolj organizirani so. To, kar smo še pred nekaj desetletji smatrali za moralno in prav, je postalo kamen spotike. Razrašča se ideologija nemoralnih ravnanj, za katere njihovi pristaši zahtevajo »pravice«. Še več, vse več nemoralnih praks je vgrajenih v pravni sistem države. Lakomnost, koristoljubje, umor, laž, sistemska korupcija so dobili domovinsko pravico in pravno zaščito. Etika

dobrega se vse bolj sprevrča v etiko koristi. Zmrazilo me je, ko sem prebral, da v Belgiji razpravljajo o zakonu, ki bo dovoljeval usmrtitev – evtanazijo – dementnih, ne da bi sami ali njihovi skrbniki na to pristali. Človek ni več stvarjenje z Božjo podobo, ampak le žival. Žival, ki mora misliti, govoriti, delati tako, kot ideologija ukaže. Sedaj pride na vrsto samo še to, da bo dovoljeno ubiti drugače misleče. Pred oči mi prihaja svet v prvih tristo letih, ko je bilo misliti z lastno glavo enako, kot se postaviti na stran sovražnikov države. Te pa so lahko pošiljali v arene za borbo z zvermi. Za zabavo gledalcev.

Mislite, da pretiravam? Prišel je čas, ko bo vsak, ki se bo izjasnil za kristjana, to drago plačal. Kristjan ne bo kdor koli. To bodo samo pogumni in svobodni ljudje z znamenjem

živega Boga na čelu. Krščanstvo ne bo več za šleve, skrivače, potuhnjenke, občasne nedeljnik. Tisti pa, ki se bodo družili okoli Jezusa, bodo nosili oznako: »Glejte, kako se ljubijo med seboj!« Za ta čas pa je Gospod poslal svojega Duha, da z močjo in ljubeznijo razkazuje svojo pričujočnost med nami. Božja ljubezen je nedoumljiva, prezira preizkušnje, odpoveduje se udobju, z dotiki Duha pa vsakogar vabi, da se pridruži družini rešenih, svobodnih, z veseljem napolnjenih Božjih otrok.

Pred 100 leti je Lenin dejal: »Bog je moj osebni sovražnik!« Ti, ki danes obračajo etiko iz morale v koristoljubje, pa pravijo, da Boga ni in smo vsi samo živali, brez duše. Zato se kot kuga širi praznoverje, šarlatani bogatijo, strah se kot megla širi po naših krajih.

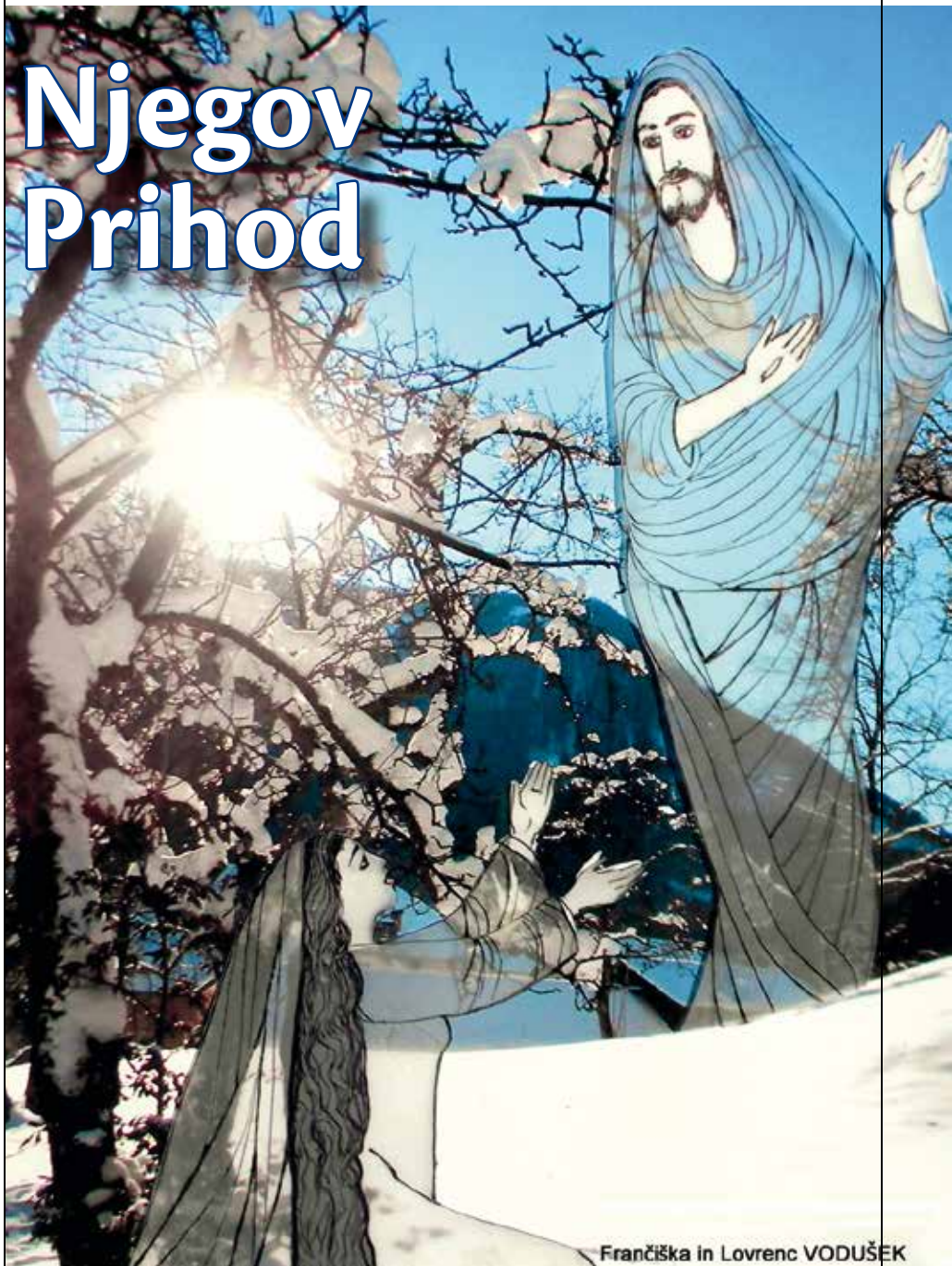
Samo eno je pomembno: življenje ti lahko vzamejo, saj ga bo Gospod vrnil v vsem sijaju – če pa ti ukradejo dušo, pa ni vrnitve. Zato je ob vstajenju potreben poglobljen razmislek o smrti. Vprašanje: smrt, kje je tvoje želo?, je bolj aktualno, kakor si lahko predstavljamo. Za vsakogar med nami. Papež Janez Pavel II. je dejal, da je 20. stoletje dalo največ mučencev do tedaj. Vse kaže, da jih bo 21. stoletje dalo še bistveno več.

Ljudstvo moje, veselje v Gospodu je vaša moč!

V premislek:

Kje sem v tem trenutku jaz? Med tistimi, ki pravijo, da se s politiko pa res ne bomo ukvarjali, ali med tistimi, ki bodo dvignili Kristusovo zastavo novega življenja visoko v zrak? Med tistimi, ki bodo jedli to, kar je Bog prepovedal jesti, ali med tistimi, ki bodo prezirali smrt in trdno stali na strani Boga?

Njegov Prihod

Franciška in Lovrenc VODUŠEK

Zvonovi zvonijo v mojih ušesih,
umrl je in je vstal!
Reke drvijo pod mojim oknom,
obljubil je in izpolnil.

Njegova Hiša se dviga pred mojimi očmi,
ljubil je in ljubil bo.
Cvetlice se odpirajo na moji dlani,
žrtvoval se je za nas vse.

Sonce vzhaja nad mojo glavo,
Bog je samo On.
Luna mi v temi sveti,
Svojo mater nam je dal.

Kamni, po katerih stopam,
kričijo njegovo lme.
Drevesa se v plesu zibajo.
Jezus Kristus mu je ime.

Pero v moji roki samo od sebe
Njega slavi.
Moja duša in moj papir
čakata Njegov prihod!

Franciška Vodušek

GIDEON

„Gospod s teboj, močni junak!“ je angel nagovoril Gideona, preplašenega in v očeh sveta nepomembnega moža, ki pa je v pogovoru z Bogom počasi zmagel premagati svojo negotovost in izpolniti svoje veliko poslanstvo.

1. Kaj je počel Gideon, ko ga je obiskal Gospodov angel? (Sod 6)

- a) otepal pšenico
- b) glasno klical Boga
- c) pripravljaj se je na boj

2. S koliko možmi je šel Izrael v boj proti Midjancem? (Sod 7)

- a) s 300
- b) z 10.000
- c) z 32.000

3. Kako se je Gideon prepričal, da z njim res govori Gospodov angel? (Sod 6)

- a) vprašal je preroka
- b) z ovčjim runom
- c) z mesom in kruhom

4. Kolikokrat je Gideon prosil Boga za znamenje, da bo res rešil Izraela? (Sod 6)

- a) enkrat
- b) dvakrat
- c) trikrat

5. Koliko sinov je imel Gideon? (Sod 8)

- a) štiri
- b) sedem
- c) sedemdeset

Izmed prispelih pravilnih rešitev bomo vsak mesec izžrebali tri nagrajence, ki bodo prejeli knjižne nagrade. Izpolnjene in na dopisnico nalepljene kupone pričakujemo na naslovu uredništva (glej kolofon) **najkasneje do 20. v mesecu.**

Pravilne rešitve za kviz v februarški številki se glasijo: **C C B A B.**

Knjižne nagrade, ki jih izžrebanci dobite po pošti, tokrat prejmejo: **Anica Pezdirec, Metlika, Lapanja Vera, Slap ob Idrijci in Marija Perko, Log.** Nagrajenkam čestitamo!

MAREC 2015

VPRAŠANJE	ODGOVOR (A, B ali C)
1.	_____
2.	_____
3.	_____
4.	_____
5.	_____

Ime in priimek:

Naslov:

MINLJIV ČLOVEK PRED VEČNIM BOGOM

Molitev ob Psalmu 90

*Preden so bile rojene gore
in si oblikoval zemljo in svet,
od vekov in na veke si ti Bog.*

V Božjih očeh je tisoč let kot včerajšnji dan, ki je minil, kot trava, ki poganja. Zjutraj vzcveti, zvečer pa ovne in usahne.

*Ti vračaš človeka k prsti in govoriš:
»Vrnite se, človeški sinovi.«*

Postni čas je pravkar obudil razmišljanja o minljivosti in smrti. Biološko smo ljudje organizmi s časovno premico razvoja, ki nas od rojstva popelje skozi mladost in zrelost v starost. Konec življenja je le zaključek naravnih procesov, ki prenehajo delovati. Pogled na svet s te perspektive ima poudarek na dožemanju sveta s čutili, priznavanju vsega, kar le-ti občutijo in v človeku povzročijo določen način čustvovanja. Popoln konec bivanja in bitja predstavlja podlago filozofiji življenja, ki postavlja človeka v središče dogajanja. Samozadostno in samoodrešujoče bitje deluje v vlogi Boga, a potrebuje častilce, ki nahranijo dobro skrito in na zunaj neprepoznavno prestrašeno srce. Posamezniki, ki so razvili tak pogled na življenje in ga tudi živeli, do vrhunca, so v svetu povzročili veliko gorja. A njihov zaton je neizbežen. Popoln propad človeka in njegovega namišljenega, človeškega kraljestva. Samo ozremo se naokrog in lahko prepoznamo male in velike bogove. Nečloveški bogovi v delovnih okoljih,

kjer je sredstvo čaščenja denar, do velikih vodij, ki so za sabo zapustili ruševine in duševne bolečine številnim generacijam. Sedemdeset let mineva od propada nacizma in nas opominja, da ta filozofija ni prava.

Človek je duhovno bitje s kratko človeško izkušnjo. Bog je Duh in naš Oče, mi smo njegovi Božji otroci. On je naše središče, okrog katerega se zbiramo kot bratje in sestre. Častimo Gospoda, ker nam zagotavlja vse, kar potrebujemo na tem kratkem potovanju. Potrebe so drugačne, kadar nismo mi sami središče sveta. Osvobojeni smo neuresničljivih, v svet usmerjenih želja, ki privabljajo naše male častilce, pa čeprav le v svojem družinskem krogu. V odnosu do Boga smo vsi Njegovi otroci, ljubljene, enkratni in neponovljivi, ne glede na človeško gledane uspehe: izobrazbo, poklic ali nazive na športnih, kulturnih in še kakšnih področjih. Ko Jezusa razglasimo za Kralja svojega življenja, namesto lista v vetru, ki ga veter nosi sem in tja, poženemo korenine močnega drevesa. V hvaležnosti, da smo odrešeni in osvobojeni, ga zalivamo z Božjo besedo, rast in blagostanje pa nam daje Bog. Odločitev pa je potrebna. Kakšno življenje si bomo izbrali: ali prvo ali drugo. Ali kot piše v Razodetju 3,16: »*Ker pa nisi ne vroč ne mrzel, ampak mlačen, sem pred tem, da te izpljunem iz svojih ust.*«

Zmaga

**Zveličar dvigne se iz groba,
premagana je smrt, tesnoba!
Ljubezni žarki sijejo iz ran,
o človek, zdaj greh je tvoj opran!**

**Odkupila te je dragocena kri,
ki v kelihu pri maši vsa žari!
Telo Gospoda se daje ti v hrano,
spoštljivo uživaj to nebeško mano!**

**Nad žrtvijo to globoko se zamisli,
to neprecenljivost v srce si vtisni!
Tesno združen vedno z Njim ostani,
ki edini ljubi te in ti stoji ob strani!**

Povzdignite oči in pogledjte polja, da so bela za žetev (Jn 4,35)

Ljubljana – Pred petimi leti je v srcih zagorela želja, da bi ponesli seminar za izlitje Svetega Duha ven, izven prostorov cerkve, da dosežemo tiste, za katere je Cerkev še daleč, predaleč. Želeli smo nagovoriti zlasti tiste, ki Jezusa še niso spoznali, ali pa bi ga želeli globlje spoznati. In hrepeneli smo po mladih ... Mladih, ki so prihodnost naše Cerkve!

Na prvem seminarju leta 2011 je bilo posejano prvo seme in nato smo iz leta v leto šteli tiste lastovke, ki so napovedovale novo pomlad – ljudi, ki so na novo srečali Jezusa, zlasti mlade.

Seminar *Glej, Luč 2015* pa je prinesel žetev, po kateri smo hrepeneli, a smo lahko le v veri upali vanjo. Številke so včasih suhoparne in nam ne povedo prav veliko. Tokrat pa so številke razkrile čudovito Božje delo, v katerem so se izpolnila naša hrepenenja.

Seminarja se je udeležilo več kot 600 ljudi. Tretjina jih je izpolnila vprašalnik, ki nam je pokazal prečudovito sliko: kar 40 odstotkov jih je bilo prvič na seminarju za izlitje Svetega Duha, v duhovni tok *Katoliške karizmatične preнове* jih še ni bilo vključenih 65 odstotkov in kar 97 odstotkov vprašanih želi ponovno priti na seminar, ravno toliko pa bi jih seminar priporočilo drugim. Mnogi

so spontano izrazili željo, da bi tak seminar potekal večkrat letno.

Najbolj navdušujoča pa je starostna razporeditev, saj se je seminarja udeležila ena tretjina mladih do 35 let, tretjina tistih do 50 let in tretjina starejših. Bog je pod okriljem tega seminarja združil in povezal vse generacije. In velika večina je seminar ocenila s čisto petico, tako mladi kot starejši!

Med seminarjem sem se večkrat sprehodila po dvorani, da bi začutila utrip, doživela ozračje ... Presunila me je duhovna zbranost, ki je bila malodane otipljiva prav do zadnjega kotečka dvorane. Slavljenju se niso predajali le tisti v prvih vrstah, temveč se je slavljenje kot en sam val prelivalo čez vso dvorano. Med vrstami v dvorani so se sukali marljivi delavci, animatorji, povsem na voljo udeležencem z informacijami,

foto: Marijana Perkovič

materiali, spodbudo ... Kot sijoči žarki Božje luči so bile po vsej dvorani posejane družine z malimi otroki. Na zadnjem srečanju je bilo v času pričevanja in predavanja v vrtcu Božja lučka v varstvu kar 53 otrok! Še ena številka, ob kateri se lahko veselimo prihodnosti nas kristjanov.

Novost tega seminarja je bila predvsem ukinitve pogovornih skupinic v drugem delu srečanja, saj smo v minulih letih ugotovili, da

skoraj polovica udeležencev pred delom v skupinah seminar zapusti. Odločitev je bila dobra. Udeleženci so ostajali vse do končnega blagoslova. Namesto skupin so bili na voljo lističi, na katere je lahko vsak zapisal svoje vprašanje, odgovor pa prejel z odra. Iz srečanja v srečanje se je število vprašanj množilo in to je prav gotovo dober izziv za naslednji seminar.

Svoj preboj je letos doživela tudi slavilna skupina *Skromni Band*, ki

je vse zbrane močno prevzela. Tako so se na njihovo skromno prošnjo po pomoči, da bi nekoč lahko izdali zgoščenko z lastno avtorsko glasbo, ljudje odzvali tako darežljivo, da bo zgoščenka ne le izdana, temveč se bo to lahko zgodilo v najkrajšem možnem času. Veselimo se tega Božjega daru, ki nam prihaja po slavilni skupini *Skromni Band*!

Sabrina Strniša

Sedem korakov

Maribor – Gost mesečnega srečanja v Slomškovi dvorani v Mariboru je bil v nedeljo, 22. februarja, duhovnik Ciril Čuš in nam je govoril o sedmih korakih do osvoboditve. Poudaril je, da je temeljni problem, da ne prejmemo vseh milosti od Boga v tem, da ne živimo po Božji volji.

Živimo v grehu, se ne potrudimo poboljšati ali pa nosimo tudi posledice grehov naših

jih bo odpustil in nas očistil vse krivičnosti, saj je zvest in pravičen. (1 Jn 1,9)

- 4. korak** je UMIKATI OVIRE – med glavnimi ovirami je napuh in odpira vrata drugim grehom.
- 5. korak** je zavedanje, da SEM BOŽJI OTROK in da me Bog ljubi.
- 6. korak** je MOLITEV – v veliko podporo nam je molitvena skupina.
- 7. korak** je BITI VEREN in OSTATI VEREN.

Tekst in foto: Cvetka Ajd

Tudi udeleženci srečanja so z veseljem poslušali gostove besede o teh korakih in so dali naslednje izjave:

Betka Verdnik:

»Izvrstna duhovna poglobitev, da nas popelje v postni čas in da bolj spoznamo samega sebe in bližnjega.«

David Hari:

»Duhovno polno, dosti primerov o odnosu mož-žena in v družini. Dobro predstavljena tema o odpuščanju.«

Suzana Milanović Ravter:

»Zelo nazorno predavanje. Opozoril nas je na pasti, ki smo jim izpostavljeni v vsakem dnevu. Velika vspodbuda zame za spremembe v postnem času.«

prednikov. Greh privablja prisilne misli. Opomnil nas je na dvoje najmočnejših orožjih proti slu, ki sta zakramenta Sv. Spovedi in Sv. Evharistija.

Na kratko nam je spregovoril o vseh sedmih korakih:

- 1. korak** je SPREOBRNENJE – sad spreobrnjenja je notranji mir.
- 2. korak** je KESANJE - kultura kesanja odpira pot, da postanemo boljši ljudje.
- 3. korak** je SPOVED – verige greha nas vedno bolj vežejo, ponižna spoved pa jih lomi. Če pa svoje grehe priznavamo, nam

TI SI MI VSE

*Gospod, pobožaj mi dušo,
naj Tvoja roka izbriše žalost.
Gospod, dotakni se srca,
naredi prostor ljubezni.
Gospod, z zaprtimi očmi
Te hočem videti, čutiti in
se Ti popolnoma predati.
Ti si moj Gospod, moj Kralj.
Ti si mi vse.*

*Pomagaj mi vstati.
Pomagaj mi razumeti
in izpolnjevati Tvojo voljo.
Gospod,
Ti si povsod in v vsem.
Vidim Te, čutim Te, slavim Te.
Ti si mi vse.*

Darja Kastelic

Na koncu predora je luč

Dvajsetega januarja 2015 smo začeli s seminarjem KKP v Kočevju. Gospod Marjan Dvornik je imel temo o naši zavezi z Bogom. Prebral je tudi Božjo besedo, ki se je navezovala na to predavanje. Ta beseda me je zelo nagovorila, predvsem to - bodi vroč ali mrzel - bodi za nebesa ali pekel.

Nato smo šli v skupine, kjer smo se pogovarjali, kaj je koga nagovorilo. Takrat sem povedala, kaj sem jaz doživela, ko sem pred trinajstimi leti zbolela za levkemijo.

Veliko dni sem preživela v bolnici zaradi kemoterapije. Velikokrat sem se počutila zelo slabo. Prišlo je tudi do sepse in pljučnice. Bilo je zelo hudo, saj niso vedeli, ali bodo zdravila učinkovala ali ne. Pripravljena sem bila na vse (spoved, bolniško maziljenje).

Ko sem neke noči šla na stranišče, sem padla. Ne vem točno, kaj se je zgodilo, vem samo to, da sem izgubila zavest. Niti ne vem, koliko časa je vse to trajalo.

Spomnim se, da sem se znašla v nekem predoru, kjer je bilo zelo temno. Na koncu predora je svetila lučka. Začela sem teči proti svetlobi, ki pa je bila čedalje bolj močna. Ko sem prišla do konca predora, se je razprostirala neskončna površina zelo lepe trave in zelo čudovite rože. Take lepe trave in rož še nisem videla v življenju. Svetloba pa je postajala še močnejša. Še naprej sem tekla, ampak tal se sploh nisem dotikala. Pihal je rahel veter in me poganjal naprej. Ne da se povedati, kakšna popolna lepota me je obdajala in bila sem srečna in svobodna.

Kar naenkrat sem zaslišala nekje v daljavi, kako me nekdo kliče, naj se zbudim (tudi po licih so me udarjali).

Ko sem prišla k zavesti, sem začela jokati in sestro grajati, zakaj me je priklicala k budnosti. Že takoj, ko sem bila pri zavesti, sem zahrepenela po tisti svobodi, ki sem jo doživela za nekaj trenutkov.

Kmalu za tem sem se spomnila, da me doma čakajo mož in štirje mladoletni otroci. Najmlajši do takrat še ni prestopil šolskega praga. Začela sem spet jokati, ker takrat nisem pomislila na svojo družino, saj bi najraje ostala v tisti čudoviti svetlobi.

Ko so me le potolažili, sem ugotovila, da imam še priložnost, da se še naprej trudim tukaj, na zemlji, za upanje v večno življenje. In kasneje, doma, sem večkrat ugotavljala, da ni dovolj, da greš le ob nedeljah ali kakšen delovnik k sveti maši, da je to premalo časa, ki ga namenimo v Božjo slavo in za osebno rast.

Hrepenela sem po večji Božji bližini, zato sem bila zelo vesela, ko se je pred nekaj leti začel seminar KKP tudi pri nas v Dolenji vasi. Od takrat imamo molitveno skupino, kjer lahko molimo, slavimo in se zahvaljujemo za vse milosti, ki jih dobimo. Blagor nam, ki verujemo, ker »vidimo dlje«, česar marsikdo ne more. Imamo luč na naši poti in imamo smerokaz, da ne zaidemo.

Zgodile so se mi hude stvari zaradi bolezní, pa tudi lepe, ki jih ne morem pozabiti. Zdaj vem, kaj je smisel življenja. Na misel mi prihaja molitev sv. Terezije Velike, ki pravi: »NIČ NAJ TE NE VZNEMIRJA, NIČ NAJ TE NE PLAŠI, VSE MINE. POTRPEŽLJIVOST VSE DOSEŽE. KDOR SE BOGA DRŽI, MU NIČESAR NE MANJKA BOG EDINI ZADOSTUJE.«

Martina

Moja moč

Gospod, le v Tebi se umirim, le Ti mi daješ moč, da grem naprej, da pozabljam na vse, kar je bilo slabega, in se stegujem za dobrim; za tem, kar Ti želiš od mene. Vedno ni lahko, a zmagujem. Čeprav je včasih to pirova zmaga, mi daje upanje, da bo jutri bolje.

Ta jutri me postavlja na noge. Dan novih dolžnosti, zlasti pa veselja, da lahko kaj naredim Zate in tvoje izbrance: teptane, žaljene, izkoriščane in zamolčane. Vso to množico, ki je hitela za Tabo, ko si še hodil po zemlji, ker je vedela: le On nas lahko reši iz teme greha, obupa in razčlovečenosti.

Gospod, to delaš že dve tisočletji. Na tisoče čudežev v srcih ljudi. Tudi v meni si ga. Zato prihajam vsako jutro v tvoje svetišče po blagoslov za na pot, da zmorem pretolči se skozi še en dan, prestati še eno preizkušnjo, samoizpraševanje: Ali bom zvečer kaj bolj človečen kot pa sem bil zjutraj, ko še nisem niti dobro vedel, kako bi začel dan. Vendar si me, kot vedno, rešil iz stiske, ker si zaupal vame, jaz pa Vate. To me je reševalo, me vodi naprej.

Jožef Pavlič

Kajti če boš s svojimi usti priznal, da je Jezus Gospod, in boš v svojem srcu veroval, da ga je Bog obudil od mrtvih, boš rešen. ...

In res: Kdor koli bo klical Gospodovo ime, bo rešen.

(Rim. 10, 9-13)

Seminar za izlitje Svetega Duha v Logatcu

Molitveno občestvo Jezusovega srca Logatec

<http://prenova.rkc.si/>

Vsa srečanja se bodo **pričela ob 19. uri in se zaključila predvidoma ob 21. uri**. Vsako srečanje poteka po programu, ki ga sestavlja:

- pozdrav in slavljenje,
- nagovor,
- pričevanje,
- delo v manjših skupinah,
- zaključek in druženje.

V okviru katoliške karizmatične prenove bo od 12. 4. 2015 do 17. 5. 2015 v Logatcu potekal seminar za izlitje Svetega Duha z živahnim slavljenjem, s poučevanjem in pričevanjem o delovanju Boga.

O tem, da se še danes dogajajo čudeži, ozdravljenja, osvoboditve in konkretne spremembe v naših življenjih, če Bogu dovolimo, da pokaže, da je živ in vsemogočen.

Seminar je namenjen vsem, ki še ne poznajo Božje ljubezni; tistim, ki jo iščejo; tistim, ki si jo želijo bolje spoznati in okusiti; in tistim, ki mislijo, da jo poznajo, a je njihovo življenje prazno.

Seminar je sestavljen iz šestih zaporednih nedeljskih srečanj, ki skupaj tvorijo celoto, zato priporočamo, da ste prisotni na vseh.

Vstop je prost. Če želite in zmorete, pa lahko njegovo izvedbo podprete.

Priporočeni dar za vseh šest srečanj je 18 € oziroma 3 €/srečanje.

BOŽJA LJUBEZEN

I. srečanje: 12. 4. 2015

ODREŠENJE

II. srečanje: 19. 4. 2015

NOVO ŽIVLJENJE

III. srečanje: 26. 4. 2015

SPREJEM BOŽJEGA DARU

IV. srečanje: 3. 5. 2015

MOLITEV ZA KRST V SVETEM DUHU

V. srečanje: 10. 5. 2015

RAST

VI. srečanje: 17. 5. 2015

N A R O Č I L N I C A na revijo PRENOVA

Ime in priimek: _____

Naslov (ulica, kraj, poštna številka): _____

Moj telefon: _____

Moja e-pošta: _____

Nepreklicno naročam: **♦ revijo *Prenova*, celoletna naročnina** **20 € / leto**

♦ revijo *Prenova*, (5 števil) **10 € / za 5 števil**

Seznanjen(a) sem s ceno; revijo bom plačal(a) po poslani položnici.

Kraj in datum: _____ Podpis: _____

Naročilnico pošljite na naslov: *Prenova v Duhu*, Obrežna 1, 2000 Maribor

Prenova

Srečanja novomeških občestev v Novem mestu in Črnomlju

Katoliška karizmatična prenova novomeške škofije vabi na mesečno srečanje s slavljenjem, poučevanjem in molitvijo nad posamezniki, ki bo **v nedeljo, 3. maja, ob 17. uri** v Pastoralnem centru v Črnomlju.

Katoliška karizmatična prenova novomeške škofije vabi na mesečno srečanje s slavljenjem, poučevanjem in molitvijo nad posamezniki, ki bo **v nedeljo, 12. aprila, ob 17. uri** v Zavodu Friderika Barage v Šmihelu pri Novem mestu.

Srečanje občestev v Mariboru

Katoliška karizmatična prenova nadškofije Maribor vabi na redno mesečno srečanje s slavljenjem, pričevanji, poučevanjem, mašo in molitvami za potrebe posameznikov, ki bo **v nedeljo, 26. aprila, ob 15. uri v Slomškovi dvorani** v Mariboru. Prisrčno vabljeni!

Maša za ozdravljenje in osvoboditev v Ljubljani

Maša za ozdravljenje in osvoboditev, ki jo v Ljubljani, v cerkvi Kristusovega učlovečenja v Dravljah daruje p. Mio Kekić, DJ, bo tretji ponedeljek v aprilu, to je **20. aprila, ob 20 uri**. Lepo vabljeni!

Maša za notranje ozdravljenje v Novem mestu

Maša za notranje ozdravljenje in ozdravljenje družinskega debela ter molitev za potrebe posameznikov, ki jo daruje p. Peter Vrabec vsak drugi četrtek v mesecu, bo **9. aprila ob 19. uri** v cerkvi Svetega Lenarta v Novem mestu. Prisrčno vabljeni!

Maša za notranje ozdravljenje in osvoboditev v Kranju

Maša za notranje ozdravljenje in osvoboditev bo v cerkvi Sv. Modesta, Kranj Zlato polje **v torek, 14. aprila 2015, ob 20. uri**. Pred mašo bo ob 19.30 molitev rožnega venca, po njej pa blagoslov olja, soli in vode ter molitev za potrebe posameznikov. Na voljo bo tudi spovednik. Prisrčno dobrodošli!

Maša za ozdravitev družinskega debela in notranje ozdravljenje v Goriških Brdih

Maša za ozdravitev družinskega debela in notranje ozdravljenje je v Biljani v Goriških Brdih **vsako tretjo soboto v mesecu**, daruje pa jo Niko Rupnik **v cerkvi Svetega Mihaela v zimskem času ob 19. uri**, v poletnem pa ob 20. uri. Prav lepo vabljeni in dobrodošli, kajti prijetno je, ko se bratje in sestre skupaj družimo z Gospodom.

Srečanje MO Prenove v Duhu Gorenjske

Molitveno srečanje MO Prenove v Duhu Gorenjske je **vsako tretjo nedeljo v mesecu** v cerkvi na Primskovem pri Kranju, z začetkom ob 14. uri z litanijami in duhovnim nagovorom tamkajšnjega župnika g. Godca. Sledi slavljenje in čaščenje z besedo in pesmijo. Prisrčno vabljeni vsi častilci Jezusa v Najsvetejšem zakramentu.

Karizmatična srečanja za celjsko škofijo

Karizmatična molitvena srečanja za ozdravljenje so za celjsko škofijo v Celju vsako drugo nedeljo v mesecu ob 17. uri v cerkvi Sv. Jožefa. Okvirni program: slavljenje, vesela sveta maša, osebna pričevanja, molitve za potrebe posameznikov. Veselo povabljeni in dobrodošli!

Letno srečanje slovenske *Katoliške karizmatične Prenove* bo **17. oktobra 2015** v koprski škofiji, podrobnejše informacije pa preberite v naših naslednjih številkah.

Redna srečanja molitvenih občestev škofije Koper

molitveno občestvo	kraj srečanja	dan in ura	duhovni vodja	kontakt
MO Slovenska Istra	Srečanje pri frančiškanih v cerkvi sv. Ane v Koprju	ob torkih - 19h v zimskem - 20h v poletnem času. Vsak zadnji torek v mesecu je maša za ozdravljenje družinskega debela.	g. Igor Lovišček	Martin Vuk: 040/585-312, martinovuk@gmail.com; Irma Vuk: 041/872-801, irma.vuk@gmail.com
MO Ilirska Bistrica	Ilirska Bistrica	vsako drugo sredo po večerni maši v cerkvi sv. Jurija (poletni čas), oz. v samostanu (zimski čas)	kaplan g. Niko Čuk	Doris Ribič; tel.: 040/727-447 in Ana Stavar Valenčič; tel.: 041/782-784, ana.valencic@belinsi
MO Vipava	Vipava, Škofijska gimnazija	ponedeljek ob 20. uri (maj - avgust), 19.30 (september - april)	g. Pavel Kodelja g. Bogdan Saksida	Niko Ličen; tel.: 05/368-04-76, 031/600-770, nlicen@siol.net
MO Spodnja Idrija	Kapela v župnišču	sreda po večerni maši	g. Miro Marinič	Simona Golja Kosmač; sgkosmac@gmail.com; 031/335-621
MO Tolmin	V župnijski cerkvi	Četrtek ob 19.45h - po sveti maši	g. Niko Rupnik	Danica Gabršček; danica.gabrscsek@gmail.com
MO Šempas	Šempas - cerkev	sreda po večerni maši	g. Joško Tomažič	Daniel Bregar; 040/746-324
MO Biljana	Biljana - župnijska dvorana	sobota ob 20. uri	g. Lojze Kržišnik	Borut Cukjati; 041/349-205; imma.cukjati@siol.net
MO Goriška	Šempeter pri Gorici	torek po večerni sv. maši, pozimi v dvorani v župnišču	g. Boris Kretič g. Janez Kavčič	Monika Pegan; 040/601-505; mpegan94@gmail.com
MO Bovec			g. Boštjan Febić	

Mednarodna šola za

USPOSABLJANJE ANIMATORJEV

Napovedujemo ICCRS-ovo mednarodno šolo za usposabljanje animatorjev (LTC 2015), ki bo namenjena animatorjem in vsem, ki se pripravljajo na animatorstvo v molitvenih skupinah, povezanih s *Katoliško karizmatično prenovo*, in sicer **od 15. do 22. novembra 2015 v Domu Sv. Jožefa v Celju**. Usposabljanje bodo vodili priznani predavatelji in voditelja ICCRS: Jim Murphey, Michelle Moran in Christof Hemberger. Več informacij boste lahko prebrali v naših prihodnjih številkah.

Katoliška karizmatična prenova ljubljanske nadškofije

Pisarna *Katoliške karizmatične prenove* za Nadškofijo Ljubljana posluje v prostorih *Centra Živi na polno*, Kongresni trg 14, 1000 Ljubljana, gsm: 064/110-020

Uradne ure so vsak **ponedeljek dopoldne od 9. do 11. ure in popoldne od 15. do 17. ure**, ko vam je za vse informacije o molitvenih občestvih, seminarjih, animatorjih in literaturi na voljo Sabina.

Katoliška karizmatična prenova mariborske nadškofije

Info: Majda Ganzitti: 040/834-389.

Katoliška karizmatična prenova celjske škofije

Info: koordinatorka Mojca Krajnc 041/972-068, prek e-pošte: **prenova.celje@gmail.com**. Na oba kontakta lahko sporočite tudi svoj e-naslov ali telefonsko številko, kamor vas bomo redno obveščali o mesečnih srečanjih in drugih dogodkih celjske KKP.

Katoliška karizmatična prenova novomeške škofije

Kontakti prek e-pošte, koordinator: marjan@dvornik.org; pomočnik: marijan.juch@telemach.net; tajnica: Marinka Kocjan, tel.: 041/379-278.

Vseslovenska Katoliška karizmatična prenova

Pisarna društva slovenske Prenove v Duhu

Obrežna 1, 2000 Maribor

E-naslov: **prenova.v.duhu@rkc.si**

Tel.: 02/420 11 37

Uradne ure: vsak torek in četrtek od 14. do 16. ure

Anita vas ali vaš klic z veseljem pričakuje!

Vezana revija *Prenova*

Naročila za celoten letnik 2014 revije *Prenova* v vezani obliki po ceni 20 eur s poštnino sprejema: **Marjan Dvornik, Prapreče 15, 8310 Šentjernej** ali na e-naslov: **warjan@dvornik.org**

Prenova na internetu:
<http://prenova.rkc.si/>

Stara stran in njene vsebine so vidne na:
<http://prenova.rkc.si/zgodovina/>

Pridi in poglej!
www.24KUL.si

Katoliška karizmatična prenova tudi na Facebooku:

<http://www.facebook.com/KatoliskaKarizmaticnaPrenova>

GOSPOD nas vabi, da se osvobodimo napuha, sebičnosti, arogance, večvrednosti, objestnosti, hinavščine, zagledanosti v svoj prav, samovšečnosti, sovraštva, nesprejemanja, zavisti, maščevalnosti, besa, zagrenjenosti, neodpuščanja, strahov, travm, fiksnih idej, kompleksov, fobij, slabih miselnih vzorcev, bolezni, ...

MOLITEV

ZA NOTRANJE OZDRAVLJENJE IN OSVOBODITEV,

Molitev poteka po metodi petih ključev:

1. ključ: KESANJE
2. ključ: ODPUŠČANJE
3. ključ: ODPOVED
4. ključ: OBLAST
5. ključ: BLAGOSLOV

Prijave za molitev sprejemamo vsak torek in četrtek od 17. do 19. ure na telefon: 041/364-668 ali na e-naslov djustinek@gmail.com ter po pošti na naslov Pisarna *Katoliške karizmatične prenove*, *Center živi na polno*, Kongresni trg 14, 1000 Ljubljana. Pri prijavi navedite svoj naslov ali telefonsko številko, da bomo z vami lahko kontaktirali.

Pogoj za pristop k molitvi je osebna priprava vsakega prijavljenca po knjigi (prebrati morate vsaj prvi del knjige do vključno devetega poglavja), ker molitev poteka po metodi Neala Lozana, kot jo opisuje v knjigi OSVOBOJEN.

Osvobojeni

■ Prijave na molitev za osvoboditev za novomeško škofijo, ki je vsako prvo soboto v mesecu, zbira Vinko Kocjan na tel.: 040/590-613. Za pripravo ste vabljeni k branju knjige *Osvobojen* Neala Lozana. Zaželeno je, da se na molitev pripravite z molitvijo in pisnim delom, kot priporoča knjiga.

NAPOVEDNIK

V soboto, 18. aprila 2015, bo ob 15. uri v Celju skupščina *Društva Prenova v Duhu*.

Novomeška škofija

BUTORAJ 2015 -

PRIDI IN POGLEJ

Dnevi duhovnosti bodo letos na Butoraju **od ponedeljka, 10. avgusta, do sobote, 15. avgusta**, ko bo tudi romanje na Žeželj.

V Juniju več večjih karizmatičnih srečanj

Obveščamo vas, da bo slovenska KKP od 21. do 28. junija 2015 gostila dva karizmatika, in sicer Iana Taylorja, namesto Dwighta Merricka, duhovnika, ki smo ga do zdaj navajali, pa nas bo obiskala Janet Chinnia.

Več informacij o srečanjih poiščite v prihodnjih številkih revije *Prenova* in na naši spletni strani.

Ian Taylor je duhovnik iz karibske države Trinidad in Tobago. Že dolga leta je vključen v *Katoliško karizmatično prenavo* in je tudi član Bratstva duhovnikov. Poleg drugih karizmatičnih dogodkov že dolga leta uspešno organizira t. i. »*Jesus explosion*«, *narodno katoliško karizmatično-evangelizacijsko srečanje*. Je zelo dinamičen govornik, ki spodbuja k živi veri in govori o Božji ljubezni. Moli za ozdravljenje in uporablja druge nadnaravne karizme, kot jih poznamo v KKP.

* * *

Janet Chinnia je skupaj z Ianom Taylorjem voditeljica tradicionalnega vsakoletnega zelo uspešnega karizmatičnega seminarja *Jesus explosion*. Cerkvi služi z svojimi bogatimi naravnimi in milostnimi darovi, sicer pa je ravnateljica zasebne katoliške osnovne šole.

Oba molita za ozdravljenje in uporabljata druge nadnaravne karizme, kot jih poznamo v KKP.

ROMANJE

Za spreobrnjenje, mir in blagoslov domovine

Vabljeni na romanje v Medžugorje, ki bo od 21. do 24. maja 2015 (od četrтка do binkoštna nedelje). Prijave zbira Gašper na telefonski številki 041/884-500 in 031/849-666 ali na e-naslov:

medzugorski.romar@gmail.com.

Strošek romanja znaša 120 evrov (prevoz z avtobusom, nastanitev in prehrana), prijava velja ob akotaciji 40 evrov. Spremljevalni duhovnik zagotovljeno.

ROMANJE

Romanje v Paray-Le-Monial
od 17. do 24. julija 2015
Obiskali bomo še Ars in La Salette
Cena romanja: 280 eur
Rok za prijavo: 5. junij 2015

Več informacij na
<http://prenova.rkc.si/index.php/dejavnosti/romanja>

**Tako tudi vi: mislite, da
ste mrtvi za greh, a da
živite za Boga, v Kristusu
Jezusu.**

Rim 6,11

ISSN 1581-3916

9 771581 391009